

HOTĂRÎRE
asupra cauzei contravenționale

11 decembrie 2025

or.Sângerei

Judecătoria Bălți cu sediul în orașul Sângerei.

Instanța compusă din: Președintele ședinței, judecătorul Malcoci Iurie, grefier Andriută Felicia, cu participarea petentului Bulhac Petru, examinând în ședința publică cauza contravențională la contestația lui Bulhac Petru împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 07.08.2025 și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată emisă de agentul constatat din cadrul IP Sângerei pentru comiterea contravenției prevăzute de art.47¹ alin.(1) Cod contravențional,-

c o n s t a t ă:

La 07.08.2025, agentul constatat din cadrul IP Sângerei Cojocari Constantin, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/numărul MAI06 556645, prin care Bulhac Petru a fost sancționată cu amendă în mărime de 750 unități convenționale în baza art.47¹ alin.(1) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina acestuia că, în perioada lunii 07.10-14.10.2024, aflându-se în s. Coșcodeni raionul Sângerei, a pretins și a acceptat instalarea în telefonul mobil personal a aplicației PSB din Federația Rusă pentru ulterioara recepționare a mijloacelor financiare în vederea exercitării sau neexercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor prezidențiale și referendumului din 20.10.2024.

La 04 noiembrie 2025, Bulhac Petru a depus, prin intermediul cancelariei Inspectoratului de Poliție Sângerei, contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 07 august 2025.

În motivarea contestației, aceasta a menționat că nu este de acord cu decizia agentului constatat, o consideră neîntemeiată, emisă contrar prevederilor legale, agentul constatat n-a examinat obiectiv cauza contravențională, nu a elucidat toate aspectele speței și n-a acumulat probe care ar fi demonstrat vinovăția persoanei.

Contestatară a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contravențională ca fiind ilegale.

În ședința de judecată agentul constatat din cadrul Inspectoratului de Poliție Sângerei nu s-a prezentat, fiind citat legal. Prin cererea depusă de către șeful adjunct al IP Sângerei Radu Daraban a solicitat examinarea cauzei în lipsa agentului constatat, cu anexarea referinței cu probele prin care își argumentează poziția în care au pledat pentru respingerea contestației ca fiind neîntemeiată, cu menținerea fără modificări a actelor contestate.

Drept urmare, instanța în temeiul art.455 Cod contravențional a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constatat.

În ședința de judecată, petentul Bulhac Petru a susținut contestația și a solicitat admiterea acesteia din motivele invocate, declarând că nu este vinovată de comiterea faptei incriminate, nu are nici o legătură cu careva partid politic, n-a primit bani și n-a promis la nimeni susținere la alegeri pentru bani.

Examinând actele și lucrările dosarului prin prisma motivelor invocate în contestație, verificând procesul-verbal de constatare și de sancționare a contravenției în baza căruia a fost aplicată sancțiunea, instanța reține următoarele.

Procesul-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria nr. MAI06 556645 din 07.08.2025, au fost întocmite în absența lui Bulhac Petru, copia procesului-verbal fiindu-i remisă prin intermediul întreprinderii Poștei Moldovei, fiind recepționată conform declarațiilor ultimului la data de 23.10.2025, în confirmare anexând plicul cu ștampila oficiului postal, iar contestația a fost depusă la Inspectoratul de poliție Sângerei la 04.11.2025, respectiv, instanța statuează că contestația a fost depusă de către petiționar cu respectarea termenului de 15 zile din momentul aducerii la cunoștință a actului de sancționare, reieșind din prevederile art.448 alin. (1) din Codul contravențional.

Instanța reține că, în conformitate cu art. 5 alin. (1) Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională.

În conformitate cu art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 375 alin. (1) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Instanța notează că, în jurisprudența sa Curtea Constituțională a Republicii Moldova a reiterat că articolul 20 din Constituție, care reglementează dreptul de acces liber la justiție, își găsește corespondența în dispozițiile articolului 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, articolul 20 din Constituție are același câmp de aplicare ca dreptul la un proces echitabil garantat de Convenție (a se vedea HCC nr. 2 din 23 ianuarie 2020, § 28). Dosar nr. 5r-199/2025 (PIGD: 4-25061013-51-5r-05052025).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare CtEDO) a constatat că sfera definită ca „contravențională” în sistemul de drept al Rusiei și în alte sisteme similare cuprinde anumite infracțiuni care au o conotație penală, dar sunt prea banale pentru a fi reglementate de dreptul și procedura penală (a se vedea cauza Sergey Zolotukhin c. Federației Ruse nr. 14939/03, § 54, 10 Februarie 2009, Menesheva c. Rusiei, nr. 59261/00, § 96, ECHR 2006...; Galstyan c. Armeniei, nr. 26986/03, § 57, 15 noiembrie 2007 și Ziliberberg c. Moldovei, nr. 61821/00, §§ 32-35, 1 februarie 2005).

Astfel, învinuirea de săvârșirea unei contravenții echivalează cu o acuzație în materie penală, în sensul art. 6 CEDO (a se vedea Hotărârea CtEDO Ziliberberg vs. Moldova din 1 februarie 2005 § 29-35, Hotărârea CtEDO Guțu vs. Moldova din 7 iunie 2007 § 51).

În sensul jurisprudenței CtEDO (Hotărârea din 19 decembrie 1989 Kamasinski v. Austria, § 79), rechizitoriul (procesul-verbal cu privire la contravenție în procesul contravențional) joacă un rol crucial în procesul penal (contravențional) și din momentul elaborării acestuia inculpații (persoanele în privința cărora a fost pornit proces contravențional) sunt în mod oficial înștiințați cu privire la aspectele de fapt și de drept ale acuzațiilor ce li se aduc cu consemnarea acestui fapt în documente anexate la dosarul penal (contravențional) de care este responsabil acuzatorul de stat (agentul constator).

În jurisprudența sa (Hotărârea Adrian Constantin vs. România din 12 aprilie 2011), CtEDO a statuat următoarele: „[...]”, Curtea reamintește că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Dispozițiile art. 6 § 3 exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării „acuzației” aduse persoanei în cauză. Actul sesizării joacă un rol

determinant în urmărirea penală: după notificare, persoana pusă trimisă în judecată este oficial înștiințată în scris cu privire la temeiul legal și factual al acuzațiilor care i se aduc. Art. 6 § 3 lit. a) îi recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat nu doar cu privire la cauza acuzației, adică la faptele materiale de care este acuzat și pe care se bazează acuzația, dar și încadrarea juridică a faptelor, și aceasta în mod detaliat [Pélissier și Sassi împotriva Franței (MC), nr. 25444/94, pct. 51, CEDO 1999-II].

Sfera de aplicare a acestei dispoziții trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat la art. 6 § 1 din convenție. În materie penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unui acuzat, și deci cu privire la încadrarea juridică pe care instanța o poate reține împotriva sa, este o condiție esențială a echității procedurii. Dispozițiile art. 6 § 3 lit. a) nu impun nicio formă deosebită de informare a acuzatului cu privire la natura și cauza acuzației care i se aduce. În sfârșit, există o legătură între lit. a) și b) de la art. 6 § 3, iar dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației trebuie analizat în lumina dreptului acuzatului de a-și pregăti apărarea (Pélissier și Sassi, citată anterior, pct. 52-54)”

Ținând cont de faptul că standardele CtEDO în materie penală sunt aplicabile și în sfera definită „contravențională” în sistemul de drept al Republicii Moldova, instanța notează că procesul-verbal cu privire la contravenție are o importanță deosebită în procesul contravențional, acesta fiind actul prin care persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional i se aduce la cunoștință în mod oficial aspectele de fapt și de drept ale acuzațiilor ce i se aduc și încadrarea juridică a faptei sale.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului (agentului constator în procesul contravențional). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capeau contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 și este obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Instanța constată că, reieșind din practica CtEDO și a normele legale naționale, învinuirea adusă persoanei în comiterea unei contravenții, este echivalentă cu o acuzație în materie penală și, din acest motiv, în procesul contravențional persoanei urmează ai fi respectate toate garanțiile ce rezultă din dreptul la un proces echitabil.

Faptul dat impune inclusiv obligația părții acuzării (în prezenta cauză a agentului constator) de a confirma prin probe pertinente și concludente toate circumstanțele importante pentru calificarea faptei reținute ca fiind comisă de persoana în a cărei privință a fost pornit un proces contravențional.

În conformitate cu art. 458 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate.

După cum rezultă din procesul-verbal cu privire la contravenție, agentul constator a reținut că numita Bulhac Petru, *în perioada lunii 07.10-14.10.2024, aflându-se în s. Coșcodeni raionul Sângerei, a pretins și a acceptat instalarea în telefonul mobil personal a aplicației PSB din Federația Rusă pentru ulterioara recepționare a mijloacelor financiare în vederea exercitării sau neexercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor prezidențiale și referendumului din 20.10.2024*, prin ce a comis o contravenție prevăzută de art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța notează că, în conformitate cu art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional, constituie componentă de contravenție - pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor,

de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

În sensul art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional, latura obiectivă a contravenției de corupere electorală pasivă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care în varianta sa tip vizează în mod alternativ următoarele modalități normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate alegătorului. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerăției ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția alegătorului de a condiționa de ea conduita legată de exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Acceptarea presupune consimțirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remunerăției ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, inițiativa aparține în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acțiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acțiuni săvârșite din partea corupătorului. În sensul art. 47/1 alin.(1) Cod contravențional, acceptarea se poate manifesta alternativ, prin acceptarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje, sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului - consimțirea de către corupt a dării de către corupător de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerăției ilicite. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt. În cazul modalității de primire, inițiativa aparține corupătorului și în mod obligatoriu constituie un act bilateral; or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remunerăției ilicite. Pentru a fi în prezența modalității de primire, luarea în posesie, obținerea, încasarea remunerăției ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitență între acceptarea propunerii și primire, fie inexistența între acceptarea propunerii și primirea remunerăției ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidențieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitențe dintre acceptare și primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, contravenția se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiția că a fost în prealabil acceptată.

Raportând aspectele indicate în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție la componența de contravenție prevăzută de 47/1 alin. (1) Cod contravențional, instanța sesizează că de facto agentul constator a reprodus parțial norma contravențională, fără a specifica prin ce

s-a materializat in concreto fapta (acțiunea prejudiciabilă) care ar fi fost săvârșită de Bulhac Petru.

Instanța notează că la materialele cauzei contravenționale agentul constator a prezentat în calitate de probă:

- *Procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 493356 din 11.04.2025;*

- *Decizia Șefului adjunct secție Securitate publică a IP Sângerei Marcel Ionesii din 09.04.2025 cu privire la pornirea procedurii contravenționale RAP01 462154 cu nr.62;*

- *încheierea din 01.04.2025, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigație din cauza penală nr. 2023970322, în cauza contravențională RAP 01533516, și anume a următoarelor acte: - Ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov, din 22.10.2024, emisă în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, prin care s-a dispus efectuarea măsurilor speciale de investigație, constând în colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, în special cu privire la aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” din Federația Rusă, aparținând Băncii Comerciale Promsviazibank, pentru perioada 01.01.2024 – până la momentul executării încheierii; - Încheierea și mandatul judecătoresc de instrucție emis de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, la 22.10.2024, cu nr. 13-7922/2024, prin care se autorizează efectuarea măsurilor speciale de investigație privind colectarea de informații de la furnizorii de servicii electronice pentru aceeași perioadă; - Procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație – colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, întocmit la 6 .11.2024, cu anexă - purtător material de informații pe suport optic de tip DVD-R, conținând rezultatele obținute de la furnizorul de telefonie mobilă SA „Moldcell”; - Ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov, din 08.11.2024, prin care se apreciază pertinenta rezultatelor obținute prin măsura specială de investigație – colectarea informațiilor privind aplicația mobilă PSB, pentru perioada 01.01.2024 – 22.10.2024, de la operatorul SA „Moldcell”;*

- *ordonanța din 19 noiembrie 2024, emisă de procurorul delegat din cadrul Procuraturii Anticorupție, Cristina Carajeleascov, prin care se dispune efectuarea măsurii speciale de investigare identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii și comunicații electronice SA ”Moldcell”;*

- *ordonanța din 11 decembrie 2024, emisă de procurorul delegat din cadrul Procuraturii Anticorupție, Cristina Carajeleascov, privind aprecierea pertinentei rezultatelor măsurii speciale de investigații identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii și comunicații electronice SA ”Moldcell”*

- *ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov, din 22.10.2024, emisă în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, prin care s-a dispus efectuarea măsurilor speciale de investigație, constând în colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, în special cu privire la aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” din Federația Rusă, aparținând Băncii Comerciale Promsviazibank, pentru perioada 1 ianuarie 2024 – până la momentul executării;*

- *ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov, din 08.11.2024, prin care se apreciază pertinenta rezultatelor obținute prin măsura specială de investigație – colectarea informațiilor privind aplicația mobilă PSB, pentru perioada 1 ianuarie*

– 22 octombrie 2024, de la operatorul SA „Moldcell”. Totodată, se dispune amânarea informării persoanei supuse acestei măsuri, până la finalizarea urmăririi penale;

- încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 22 octombrie 2024, prin care s-a autorizat efectuarea măsurii speciale de investigație: colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice – SA „Moldcell”, privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB ce aparține Băncii Comerciale Promsviazibank din Federația Rusă, precum și mandatul judecătoresc aferent acestei încheieri;

- raportul de analiză informational-criminală;

În acest context, instanța notează că, în conformitate cu art. 425 alin. (1) și alin. (2) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delictelor, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Probele pot fi dobîndite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

În conformitate cu art. 94 alin. (4) Cod de procedură penală, plîngerile depuse în cursul procesului și hotărîrile procesuale adoptate nu constituie probe ale vreunor circumstanțe care au importanță în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost depusă o plîngere și a fost adoptată o hotărîre.

Față de cele ce preced, instanța notează că scrisorile de însoțire, rapoartele, încheierea și mandatul judecătorului de instrucție nu constituie probe ale vreunor circumstanțe care au importanță în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost adoptată o hotărîre. În speță, încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 13-2236/2025 din data de 01 aprilie 2025 și mandatul eliberat în temeiul încheierii respective, este doar dovada faptului că s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație din cauza penală 2023970322 în cauza contravențională RAP01 533516 și nu dovada faptului că s-au constatat niște aspecte de fapt indicate în conținutul lor.

Mai mult decât atât, în actele respective nu se face nicio referire la fapte pretins a fi săvârșite de Bulhac Petru. Prin urmare, instanța respinge afirmațiile agentului constator că în cadrul unei cauze penale ar fost constatate aspecte de fapt care ar fi incriminat-o pe numita Bulhac Petru, or nimic din actele respective nu impun aceste concluzii.

Mai mult decât atât, actele organului de urmărire penală și judecătorului de instrucție (încheiere, mandat) nu pot fi considerate probe în sensul art. 94 alin. (4) Cod de procedură penală.

La fel, nu există niciun act (sentință, decizie, ordonanța de încetare a urmăririi penale) opozabil numitei Bulhac Petru prin care ar fi constatat fapta și/sau alte circumstanțe imputabile dînzei.

Așadar, instanța notează că singurul mijloc material de probă administrat de agentul constator (administrarea căreia în general ridică mai multe probleme, în condițiile în care folosirea datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație din cauza penală 2023970322 în cauza contravențională RAP01 462154 cu nr.62, nefiind clar dacă aceasta cauză are numărul respectiv sau dacă este disjunctă din cauza respectivă, deoarece nu există nicio informație în sensul respectiv) este informația despre extrasul de identificarea a abonatului de la furnizorii de servicii, nefiind clar cum a fost administrată înscrisul respectiv în condițiile în care în materialele cauzei nu este prezent procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație „Identificarea Abonatului sau utilizatorului unei rețele de comunicații electronice”.

În absența, unui act procedural din care ar rezulta că prezenta cauză este disjunctă din cauza contravențională RAP01 533516, în general utilizarea datelor rezultate din efectuarea măsurii speciale de investigație „Identificarea Abonatului sau utilizatorului unei rețele de comunicații electronice” în prezenta cauză este ilegală, în condițiile în care în conformitate cu art. 136 alin. (7) Cod de procedură penală, judecătorul de instrucție poate dispune, la demersul procurorului, prin încheiere motivată, folosirea rezultatelor obținute în urma efectuării unei măsuri speciale de investigații dintr-o cauză penală într-o altă cauză penală sau contravențională, însă din actele prezentate nu rezultă că judecătorul de instrucție a autorizat utilizarea rezultatele obținute în urma efectuării unei măsuri speciale de investigații anume în această cauză.

Prin urmare, utilizarea datelor referitoare la convorbirile numitei Bulhac Petru este contrară prevederilor art. 8 CEDO, întrucât încalcă dreptul dânzei la secretul corespondenței, ingerința nefiind prevăzută de lege, fiind contrară prevederilor art. 136 alin. (7) Cod de procedură penală.

Subsidiar, este adevărat că în ședința de judecată agentul constator a prezentat un extras de la compania de telefonie „Moldtelecom”, din care rezultă că pe un număr de telefon mobil, înregistrat pe numele lui Bulhac Petru, au fost recepționate mai multe mesaje. Totuși, în lipsa procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație „Identificarea Abonatului sau utilizatorului unei rețele de comunicații electronice”, este imposibil de constatat dacă informația respectivă a fost obținută în rezultatul măsurii speciale de investigație respective.

Mai mult decât atât, din extrasul de la compania de telefonie „Moldtelecom”, rezultă că pe un număr de telefon mobil, înregistrat pe numele lui Bulhac Petru, au fost recepționate mai multe mesaje de la „PSB”, nefiind clar și nefiind stabilit conținutul mesajelor respective.

Totuși, agentul constator i-a incriminat numitei Bulhac Petru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 471 alin. (1) Cod contravențional, în modalitatea ei normativă de „acceptare”, or acceptare implică inevitabil consimțirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remunerației ilicite etalat de către corupător, fapt ce nu rezultă din mijlocul de probă respectiv, chiar dacă admisibilitatea acesteia era îndoielnică, iar agentul constator și-a întemeiat constatările exclusivitate pe informația despre mesajele recepționate, conținutul cărora nu îi este cunoscut. Nimic nu indică faptul că Bulhac Petru ar fi întreprins acțiuni pentru a-și exterioriza disponibilitatea de a accepta sume bănești, or mesajele respective în general puteau fi recepționate fără acordul său.

Instanța a sesizată că în opinia agentului constator, simplul fapt că numita Bulhac Petru a recepționat mesajele respective care au legătură cu „PSB”, a fost suficientă pentru constatarea faptei. Instanța apreciază critic o astfel de abordare, or eventuala instalare a aplicației, dacă aceasta în general a avut loc, și recepționarea unor mesaje ce au legătură cu aceasta persoană, nu este ilegală. Faptul că aplicația respectivă ar fi fost utilizată pentru coruperea alegătorilor este important, dar nu decisiv. Important este faptul dacă există alte probe că în acest caz a fost

utilizată în același scop, însă astfel de probe nu au fost administrate. Nu există nicio probă că aplicația respectivă a fost creată anume pentru a fi utilizată pentru implementare unui mecanism de corupere electorală și că a fost utilizată în exclusivitate în acest scop.

În cauza **DEMİRHAN AND OTHERS v. TÜRKİYE**, care prezintă particularități similare cu prezenta cauză, legate în esență de condamnări bazate în exclusivitate pe utilizarea unei aplicații mobile, CtEDO a reținut faptul că toți reclamanții au fost identificați ca utilizatori ai aplicației ByLock și că instanțele interne au considerat, în mod uniform, că simpla utilizare a acestei aplicații este suficientă pentru a demonstra apartenența la organizația FETÖ/PDY, fără a analiza conținutul mesajelor sau legăturile ierarhice ale utilizatorilor.

Curtea a subliniat că situația care a condus la constatarea încălcării articolelor 7 și 6 § 1 a rezultat dintr-o problemă sistemică ce afectează un număr mare de persoane și care necesită soluționare la nivel național. În urma hotărârii Yüksel Yalçinkaya, Curtea a notificat deja Guvernul turc cu privire la 5.000 de cereri similare, inclusiv cele din prezenta cauză, iar mii de cereri continuă să se acumuleze pe rolul Curții.

Curtea concluzionează că a avut loc o încălcare a articolelor 7 și 6 § 1 din Convenție în faptele cauzei de față (ibid., §§ 272 și 356).

Curtea a subliniat că concluzia sa în această privință nu rezultă dintr-o indiferență față de faptele specifice ale fiecărei cereri, așa cum sugerează, ci este mai degrabă o consecință directă a abordării categorice a instanțelor naționale cu privire la utilizarea ByLock, care a condus la constatarea încălcărilor articolelor 7 și 6 § 1 în cauza Yüksel Yalçinkaya (citată mai sus, §§ 272 și, respectiv, 356).

Astfel, în cauza Yüksel Yalçinkaya împotriva Turciei (Hotărârea din 26.09.2023) Curtea a subliniat că nu este suficient, în sensul articolului 7, ca o infracțiune să fie clar prevăzută în dreptul intern. Nerespectarea de către instanțele naționale a legii relevante sau o interpretare și aplicare nerezonabilă a acesteia într-un caz particular ar putea, în sine, să aducă atingere articolului 7. Cerința ca infracțiunile penale să fie strict definite de lege ar fi zădărnicită dacă instanțele naționale ar eluda legea în interpretarea și aplicarea acesteia la faptele specifice ale unei cauze.

Curtea a recunoscut că ByLock nu era o aplicație comercială obișnuită de mesagerie și că utilizarea sa putea sugera, la prima vedere, un fel de legătură cu mișcarea Gülen. Cu toate acestea, actul sancționat în temeiul articolului 314 § 2 nu era o simplă legătură cu o presupusă rețea criminală, ci apartenența la o organizație teroristă armată, în măsura în care o astfel de apartenență a fost stabilită pe baza elementelor constitutive – obiective și subiective – prevăzute de lege.

Condamnarea reclamantului a rezultat din presupusa utilizare a aplicației ByLock; toate elementele constitutive ale infracțiunii relevante au fost considerate a fi manifestate prin această presupusă utilizare, care a fost considerată suficientă în sine pentru a stabili apartenența sa la o organizație teroristă armată și, în special, legătura psihică necesară care să permită stabilirea răspunderii sale penale personale. Desigur, evaluarea relevanței sau a ponderii acordate unei anumite probe nu era, în principiu, de competența Curții în temeiul articolului 7. Cu toate acestea, dincolo de valoarea sa probatorie, constatarea privind utilizarea ByLock a înlocuit efectiv o constatare individualizată privind prezența elementelor materiale și psihice constitutive ale infracțiunii, ocolind astfel cerințele articolului 314 § 2 – astfel cum a fost interpretat chiar de Curtea de Casație din Turcia – contrar principiului legalității și aducând problema sub incidența articolului 7. Celelalte acte care i-au fost atribuite reclamantului – și anume utilizarea unui cont

la Bank Asya și apartenența la un sindicat și la o asociație – au servit doar ca sursă de coroborare și au avut o influență foarte limitată asupra rezultatului procedurii.

Deși utilizarea ByLock nu era nici incriminată, nici nu făcea parte, din punct de vedere tehnic, din actus reus -ul infracțiunii în litigiu, interpretarea instanțelor naționale a avut în practică efectul de a echivala simpla utilizare a ByLock cu apartenența conștientă și de bunăvoie la o organizație teroristă armată. Faptul că condamnarea reclamantului a fost obținută fără a se stabili în mod corespunzător prezența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii (inclusiv intenția necesară) într-un mod individualizat nu era doar incompatibilă cu esența infracțiunii în cauză, ci și ireconciliabilă cu dreptul unui individ, în temeiul articolului 7, de a nu fi pedepsit fără existența unei legături psihice prin care s-ar putea stabili un element de răspundere personală.

Interpretarea extensivă și imprevizibilă a legii de către instanțele naționale a avut ca efect atribuirea unei răspunderi obiective utilizatorilor ByLock, abătându-se de la cerințele clar stabilite în dreptul intern și încălcând obiectul și scopul articolului 7 de a oferi garanții eficiente împotriva urmăririi penale, condamnărilor și pedepselor arbitrare.

Această abordare a condus la riscul unor condamnări automate, contrar principiului legalității prevăzut de Articolul 7 CEDO. În plus, instanțele interne nu au pus în aplicare garanții adecvate pentru ca reclamantii să poată contesta eficient probele, iar dreptul lor la apărare a fost astfel afectat. Chiar dacă rapoartele ByLock au fost puse la dispoziția reclamanților, acest lucru nu a fost suficient pentru a asigura un proces echitabil, iar tăcerea instanțelor asupra aspectelor esențiale ale cazului a ridicat îngrijorări serioase privind corectitudinea procedurilor. Problema constatată nu reprezintă un incident izolat, ci un defect sistemic, capabil să afecteze un număr mare de persoane, iar contextul excepțional invocat de Guvernul turc după tentativa de lovitură de stat din 2016 nu justifică restrângerea dreptului la un proces echitabil în sensul Articolului 15 CEDO. În aceste condiții, Curtea confirmă încălcarea Articolului 6 §1 și Articolului 7 CEDO prin procedura urmată de instanțele interne.

În acest context, instanța notează că agentul constatator a constatat fapta indicată în procesul-verbal cu privire la contravenție în baza unui pure speculații și în exclusivitate pe presupuneri că aplicația „PSB”, dacă a fost instalată, a fost utilizată în scopul coruperii electorale și că mesajele respective conțineau informații referitoare la acceptarea mijloacelor bănești de către Bulhac Petru, în condițiile în care conținutul mesajelor respective nu este cunoscut sau cel puțin nu rezultă din probele prezentate. Această abordare poate genera, în mod uniform, raționamentul că simpla utilizare a acestei aplicații sau recepționarea unor mesaje fără instalarea aplicației este suficientă pentru a demonstra fapta de corupere electorală și poate conduce la riscul unor condamnări automate, contrar principiului legalității prevăzut de Articolul 7 CEDO. Problema constatată nu reprezintă un incident izolat, ci un defect sistemic, capabil să afecteze un număr mare de persoane, având în vedere numărul mare de cauze de acest gen aflate pe rolul instanțelor, iar gravitatea fenomenului nu justifică restrângerea dreptului la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 375 alin. (1)-(3) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Sintetizând cele expuse, instanța notează că nu a fost administrată nicio probă legală din care ar rezulta că numita Bulhac Petru, în perioada lunii august 2024, aflându-se în s. Rădoia

raionul Sângerei, a acceptat personal de la reprezentanții Blocului Victoria-Pobeda instalarea în telefonul mobil a aplicației PSB Bank din Federația Rusă, cu ulterioara recepționare a mijloacelor bănești în scopul votării în favoarea unui candidat la care i se va indica la alegerile prezidențiale din 20.10.2024, că această acceptare ar fi fost anume în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, învinuirea formulată purtând un caracter stereotipic, care nu reflectă aspectele fapt avute în vedere în concreto de agentul constatat.

Instanța notează că indicarea circumstanțelor de fapt din care să fie clar cine este persona care a corupt alegătorul (stabilirea persoanei care a propus și/sau remis suma de bani poate face claritate de suma de bani i s-a cuvenit sau nu alegătorului), care a fost acea sumă de bani, în ce valută a fost acceptată/primită, care a fost acele drepturi electorale pe care trebuia să le exercite Bulhac Petru în schimbul sumei de bani primite, este imperios necesară, deoarece trebuie să fie stabilit în concreto prin ce s-a materializat fapta contravențională și circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice.

Respectiv, instanței de judecată îi este complet neclar în baza căror probe admisibile agentul constatat a reținut faptele indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție, în condițiile în care este evident că dânsul nu putea constata fapta respectivă ex propriis sensibus.

Ajungând în acest punct de reflecție, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție nu conține fapte și circumstanțe esențiale imperios necesare, care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, în contextul formulării unei învinuiri în temeiul art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional.

Neindicarea faptei contravenționale în concreto și în materialitatea sa, reprezintă o violare a dreptului persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional de a fi informată în mod detaliat cu privire la natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, drept garantat de art. 6§3 lit. a) CEDO.

Nerespectarea acestor prevederi legale din partea agentului, nu numai afectează dreptul persoanei la un proces echitabil și la o apărare eficientă, ce și determină necorespunderea actului procesual celor trei criterii de calitate: claritate, previzibilitate și accesibilitate.

În lipsa unor probe suficiente, legale și concludente, temeinicia procesului-verbal nu poate fi susținută fără a încălca principiul prezumției de nevinovăție. Conform prevederilor art. 375 din Codul contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional.

Astfel, noțiunea de vinovăție trebuie analizată exclusiv prin prisma principiului prezumției de nevinovăție, în condițiile în care dreptul contravențional, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene pentru Drepturile Omului, se încadrează în sfera noțiunii de „acuzație în materie penală” și beneficiază, prin urmare, de aceleași garanții fundamentale.

În concluzie, în cazul dedus judecății, Bulhac Petru, nu era obligat să-și probeze nevinovăția. Dimpotrivă, sarcina probei revenea agentului constatat, care, însă, nu a administrat suficiente dovezi legale și convingătoare pentru a susține învinuirea. Simpla întocmire a unui proces-verbal contravențional nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane în lipsa unui probatoriu adecvat.

În ordinea respectivă, instanța ține cont de dispozițiile art. 461 alin. (1) Cod contravențional potrivit căruia ”în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul

din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.”

Conform art. 441 lit. a) din Codul contravențional, ”procesul contravențional trebuie încetat atunci când nu există fapta contravențională.”

În baza celor expuse mai sus, în conformitate cu prevederile art. 441, art. 443, art. 445, art. 448, art. 460 - 462 Cod contravențional, instanța de judecată,-

HOTĂRĂȘTE:

Se admite contestația depusă de către Bulhac Petru, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 MAI06 556645 din 07.08.2025, emise în baza art.47¹ alin. (1) Cod contravențional.

Se anulează decizia de sancționare cuprinsă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 din 07.08.2025 și se încetează procesul contravențional în privința lui Bulhac Petru, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei.

Președintele ședinței,
judecătorul

Malcoci Iurie